

ת"פ 47538/07/16 - מדינת ישראל נגד יוסף אל מעאבדה (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

29 נובמבר 2016

ת"פ 47538-07-16 מדינת ישראל נ' אל מעאבדה(עציר)

מי 41808-07-16

מת 47543-07-16

פל"א 318516/16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י עו"ד שלומי שוחט

נגד

יוסף אל מעאבדה (עציר) - בעצמו
ע"י עו"ד סמיר אבו עאבד

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של הסעה שלא כדין לפי סעיף 12א'(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952; נהיגה ללא רישיון רכב לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א-1961; נהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, תש"ל-1970.

על פי המתואר בכתב האישום בתאריך 24.7.16 בכביש 40, הסיע הנאשם ברכב מסוג "טויוטה" שני תושבי הרשות הפלשתינאית שלא היו בידיהם אישור כניסה או שהייה בישראל. במעמד הנ"ל נהג הנאשם ברכב ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח.

הנאשם צירף תיק נוסף שמספרו 23789-11-15, במסגרתו הורשע על פי הודאתו בעבירה של הסעה שלא כדין לפי סעיף 12א'(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "התיק המצורף").

על פי המתואר בכתב האישום המצורף, בתאריך 7.11.15, בסמוך לשעה 16:18, אסף הנאשם ברכבו שלושה תושבי הרש"פ ששהו בישראל ללא אישורי כניסה או שהייה כדין, עת שעצרו "טרמפים" והסיע אותם בכביש 31 באזור כסייפה. במסגרת הסדר הטיעון לא הייתה הסכמה לעניין העונש וכל צד היה חופשי בטיעונו.

טיעוני הצדדים לעונש:

ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש עמדה על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, בשים לב לכך שאלה מקלות על תושבי הרש"פ להיכנס לתחומי מ"י ומנגד מעמידות בסיכון את ביטחונם של תושבי המדינה. דברים אלו מקבלים משנה תוקף נוכח המצב הביטחוני השורר בארץ. נוסף לאמור, בעבירות כגון דא טמון סיכון למשתמשי הדרך, אשר לכשעצמו מחייב החמרה בענישה.

בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מדובר בהסעה של שני תושבי הרש"פ, בסמוך לכניסה לכביש 6, בליבה של מדינת ישראל. כך הם פני הדברים גם ביחס לתיק המצורף שבו הסיע הנאשם 3 תושבי הרש"פ בתוך היישוב כסייפה. משעסקינן באישומים שונים במועדים שונים, הלה סבורה כי יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אישום ואישום, שינוע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל.

בגדרי המתחם, ביקשה לתת משקל לגיליון הרשעות התעבורה של הנאשם המונה 10 הרשעות קודמות, כאשר האחרונה מחודש ינואר 2016. נוסף לאמור ביקשה לתת את הדעת לכך שהנאשם ביצע את העבירה בתיק שבכותרת לאחר הרשעתו בעבירת ההסעה בתיק המצורף (ובטרם צירפו) בעודו ממתין לטיעונים לעונש. מעבר להתנהלות זו המדברת בעד עצמה יש בה אליבא המאשימה כדי לייתר חלקים רבים באמור בתסקיר שהוגש במסגרת תיק הצירוף לרבות ביחס להמלצה הסופית המופיעה בו. לאור האמור, עתרה המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף הבינוני של המתחם שציינה ביחס לכל אישום בנפרד, לצד מאסר על תנאי, קנס כספי נוכח המניע הכלכלי לביצוע העבירות ופסילת רישיון נהיגה.

מנגד, ב"כ הנאשם במסגרת טיעוניה לעונש, סבור כי גם אם המלצתו של שירות המבחן אינה רלבנטית עוד, עדיין לא ניתן להתעלם כי בסופם של דברים התסקיר במהותו חיובי ולא בכדי בא בהמלצה להסתפק בהטלת עונש של"צ.

בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה בתיק המצורף, זה סבור כי יש לקחת בחשבון שלא מדובר בהסעה שבוצעה תמורת שכר, אלא באיסוף של שב"חים שלהם היכרות קודמת עם הנאשם שאך מפאת חוסר נעימות אסף אותם ברכבו. אשר לנסיבות ביצוע העבירה בתיק שבכותרת, נטען כי הנאשם נפל קרבן להתנהלות קבלן תושב הרש"פ המחזיק היתרי כניסה ועבודה כדין אשר ביקש ממנו לאסוף את אותם שב"חים ורק לאחר שנעצר הבין כי "נפל בפח".

מעבר לאמור ציין כי במובנים רבים האשם בנוגע להתקיימותן של עבירות לפי חוק הכניסה לישראל רובץ לפתחה של המדינה אשר באופן מודע מעלימה עין מכניסתם של שוהים בלתי חוקיים באזור זה של המדינה ונמנעת מפעולות שיכולות היו לצמצם התופעה בין אם ע"י הקמת חיץ ובין אם באמצעים אחרים.

באשר לעברו הפלילי של הנאשם- הרי שמדובר במי שאין לחובתו הרשעות קודמות. גם ביחס לעבירות התעבורה, מבלי להתעלם מחומרתן, הרי שמדובר בכאלה מסוג ברירת קנס. לא בלי קשר, ביחס לעבירה של נהיגה ללא רישיון רכב- נטען כי מדובר בעניין פרוצדוראלי גרידא בשל אי תשלום אגרת רישוי רכב. זה ביקש לתת את הדעת כי הנאשם נתון במעצר בתנאים קשים ובזמן ממושך של כ- ארבעה חודשים.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, וכפי שנלמד גם מהתסקיר, המדובר בנאשם צעיר, בן 28, תושב הפזורה הבדואית, נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים. מצבו הסוציו אקונומי קשה מאוד. הלה גדל עם 11 אחים ונהג לטפל באביו הסובל

מבעיות נפשיות. לאור האמור לעיל, סבור ב"כ הנאשם כי יש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם. כל צד הפנה לפסיקה התומכת בעמדתו העונשית.

הנאשם בדבריו לעונש הביע צער וחרטה ושיתף ברצונו לעבוד בתחום הבניין לאחר שחרורו.

דין והכרעה:

בהתאם לתיקון 113, כאשר אין המדובר בעבירה יחידה, וכשלב ראשון, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים. בהתאם למבחן "ניסיון החיים" ומבחן "הקשר ההדוק" סבורני כי מדובר בשני אירועים שונים שיש לקבוע לגבי כל אחד מהם מתחם נפרד. המדובר באירועים שמבוצעים בהפרש זמן ניכר, במקומות שונים, כאשר חוצץ ביניהם קיומו של הליך פלילי וכפי שיפורט בהמשך.

לגופם של דברים, על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

במעשיו האמורים לעיל פגע הנאשם בערך המוגן של ריבונותה של המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה, הגנה על בטחון ציבור המשתמשים בכביש ובעקיפין גם פגיעה בביטחון הציבור. הפסיקה ביחס למסיעים, מלינים ומעסיקים קובעת כי יש להחמיר עימם אל מול השוהים הבלתי חוקיים, שכן אלו בבחינת "חוטאים ומחטיאים". כך ר' בין היתר רע"פ 3173/09 **מוחמד פראג'ין נ' מדינת ישראל** (5.5.09), פסקה יא' לפסק דינו של כב' השופט א' רובינשטיין:

"אוסף את קולי לגישה המחמירה כלפי מסיעים, מלינים ומעסיקים, שהם על פי רוב ישראלים העוברים על החוק לשם בצע כסף, ולא למען פת לחם".

וכן ראה בעניין זה ע"פ 2789/13 **זין חמדי נ' מדינת ישראל**; רע"פ 5198/01 **טלעת חטיב נ' מ"י**; רע"פ 8344/15 **עלי מחמיד נ' מדינת ישראל**; רע"פ 7726/13 **נסאסרה נ' מדינת ישראל**; עפ"ג 4224-05-14 **סאלח סרסור נ' מדינת ישראל**. עוד ר' נימוקי מותב זה בנוגע לעבירת ההסעה במסגרת ת"פ 18284-04-15.

בדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי גם ביחס לעבירות עפ"י חוק הכניסה לישראל ניתן למצוא קשת רחבה של עונשים. הגם כך בחינת "השדרה המרכזית" של הענישה הנוהגת מלמדת כי על דרך הכלל בנסיבות דומות לתיק שבפנינו נגזרים עונשי מאסר קצרים שיכול וירוצו בדרך של עבודות שרות ועד שנת מאסר ויותר בנסיבות מחמירות. בתי המשפט עובר לגזירת העונש נותנים דעתם בין היתר לשאלה האם מדובר ב"קו הסעות" מוסדר, מספר השוהים הבלתי חוקיים, מיקום ההסעה, קיומם של תשלומים עבור ההסעה, שימוש ברכבים יעודיים וכן יתר הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה. ביחס לכך ראה בין היתר רע"פ 2572/16 **סויסה נ' מדינת ישראל** ת"פ 5941-03-13 **מדינת ישראל נ' קימרי**, בת"פ 7734-07-12, ת"פ 2649-10-12 **מדינת ישראל נ' עיסא**, ת"פ 12770-06-09 **מדינת ישראל נ' אשרף**.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים כפי שפורטו לעיל ביחס לשני התיקים נמצאת במדרג הבינוני. המדובר בהסעות שלא בנסיבות מחמירות אף לא לפי הגדרת החוק. מדובר בהסעתם של שני שוהים בלתי חוקיים באירוע אחד ובשלושה באירוע השני. לא דובר ברכב יעודי או הסעה כחלק ממערך הסעות מוסדר של שוהים בלתי חוקיים. גם אם אין מדובר בהיכרות של ממש בין הנאשם לאותם שוהים בלתי חוקיים עדיין זו קיימת ומשכך הפוטנציאל לסיכון ביטחוני מתקנה במעט. הנאשם לא קיבל כל תשלום עבור אותם הסעות. משכך גם אין מדובר בניצול מצוקה של שוהים בלתי חוקיים על מנת לגבות מהם כספים לצורך "גניבת הגבול".

מנגד ולחומרא ההסעות עצמן אינן נעשות בסמוך לשטחי הרשות או באזור הג'ימבה אלא באזורים המצויים בליבה של מדינת ישראל. יתרה מכך, את עבירת ההסעה יש לבחון גם על רקע המצב הביטחוני השורר באותה עת במדינת ישראל. בזהירות המתבקשת, אפילו תמצא לומר כי חלה רגיעה מסוימת בחודשים האחרונים עדיין אין לומר שהמצב הביטחוני שפיר ועדיין נדרשת החמרה בנוגע לכניסתם והסעתם של שוהים בלתי חוקיים לתוך תחומי המדינה. ביחס לכך ר' בין היתר נימוקיו של בית המשפט בת"פ 44226-11-15, ת"פ 3939-12-15, ת"פ 65591-11-15 ות"פ 7206-12-15, לרבות הפסיקה המצוטטת שם. כל הנימוקים באותם פסקי-דין שפורטו לעיל יפים גם לנאשם שבפניי בהבחנה המתבקשת.

נוסף לאמור, נלוו עבירות נוספות של נהיגה ללא רישיון רכב ונהיגה ללא ביטוח. אפילו מדובר בעבירות נלוות להסעה אין להקל בהן ראש כלל ועיקר. בעבירות מסוג זה יש לסכן את בטחון המשתמשים בכביש ובעקיפין, טמון נזק כלכלי פוטנציאלי. דברים אלו אמורים נוכח הסיכון כי במצב בו הנאשם חלילה יהיה מעורב בתאונת דרכים, בהיעדר כיסוי ביטוחי, הרי שהציבור יאלץ לשאת בעלויות הנזקים.

לאור האמור הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין כל אחד מהאישומים נע בין עונש מאסר קצר שיכול וירוצה בעונש של עבודות שרות ועד 9 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחמים שקבעתי ולקולא, יש לקחת בחשבון את הודאתו, אשר יש בה משום הבעת חרטה ונטילת אחריות לצד חיסכון בזמן שיפוטי יקר. המדובר בנאשם צעיר יחסית שלו נסיבות חיים לא פשוטות כלל ועיקר בכללן מצב הסוציאקונומי ירוד מילדות כאשר על כתפיו מוטל נטל פרנסת אשתו ושלושת ילדיו הקטנים והכל לצד טיפול באביו החולה. הנאשם נעדר הרשעות קודמות בפליליים כך שיש לראות בהסתבכויותיו אלו כמעידה.

מנגד ולחומרא, יש ליתן את הדעת לכך שביום 30.12.15 הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה נשוא התיק המצורף והטעוניהם לעונש נדחו לצורך קבלת תסקיר מאת שרות מבחן. תסקיר שכזה אכן הוגש לבית המשפט ובו צוין בין היתר כי בעקבות המחיר האישי ששילם מבחינה הרתעתית ומבחינת הפגיעה במשפחה, בדיעבד, לא היה שב על מעשיו. בדומה נרשם כי, ההליך הפלילי נשוא התיק הנ"ל מהווה גורם מרתיע ובתוך כך ער הנאשם להשלכות מעשיו.

דא עקא, חרף האמור בתסקיר וביתר שאת חרף העובדה כי הנאשם באותה עת המתין לגזירת עונשו הלה חטא בעבירות זהות פעם נוספת פרק זמן קצר לאחר הרשעתו בתיק המצורף. לא בכדי צוין בתחילה כי לא זו בלבד שהאמור בתסקיר אינו רלוונטי אלא שהתנהלותו של הנאשם מלמדת עד כמה אמירותיו בפני שרות המבחן היו ריקות מתוכן. צא ולמד, ההליכים הפליליים לא היו עבורו גורם מרתיע. הנאשם לא הבין לאשורם את חומרת מעשיו ובדיעבד היה חוזר -

וחזר - על מעשיו הפליליים. התנהלות זו יש בה כדי לתת משקל לשיקולי הרתעת היחיד וזאת גם בשים לב לעברו התעבורתי אשר אינו מכביד ועל כן משקלו יהיה במשורה. עוד יש לתת משקל מה לשיקולי הרתעת הרבים נוכח נפישותם של העבירות בהן זה הורשע. לא למיותר לציין כי בשל המפורט לעיל סבורני כי אין לדבר על הליכי שיקום בגינם יש לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 24/7/16.

ב. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

ג. 3 חודשים פסילה בפועל מלהחזיק או מלהוציא רישיון נהיגה. פסילה זו תחול מיום שחרורו.

ד. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות שעניינן נהיגה או נהיגה בזמן פסילה;

ה. 1,000 ₪ קנס או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.3.17.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ח חשוון תשע"ז, 29/11/2016 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט